Lietas Nr. 132047815
Lietas arhīva Nr. 1-0035-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 22.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas Pašvaldības policijas Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. C/ 2015.gada 26.augusta lēmumu Nr.1722.

Aprakstošā daļa

1. Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk – VP RRP) Rīgas Ziemeļu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora A.Tuča 2015.gada 18.jūnija lēmumu Nr.092/20 nolemts, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 167.^{2}panta otro daļu /pers. A/ uzlikt naudas sodu EUR 430 apmērā.
2. Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību.
3. Ar VP RRP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. C/ 2016.gada 18.augusta lēmumu Nr.1722 nolemts 2015.gada 18.jūnijā VP RRP Rīgas Ziemeļu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora A.Tuča pieņemto lēmumu Nr.092/20 par naudas soda EUR 430 piemērošanu /pers. A/ atstāt negrozītu, /pers. A/ pilnvarotā pārstāvja /pers. G/ sūdzību noraidīt.
4. Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā 2015.gada 5.oktobrī saņemta /pers. A/ pārstāvja /pers. G/ sūdzība par minēto lēmumu, kurā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs nepiekrīt 2015.gada 18.jūnija lēmumam, ar kuru nolemts uzlikt naudas sodu EUR 430 jo, izdodot nelabvēlīgu administratīvo aktu, inspektors A.Tučs ir balstījies uz nepatiesiem lietas apstākļiem un nav ievērojis virkni Administratīvā procesa pamatprincipus - privātpersonas tiesību ievērošanas principu, vienlīdzības principu, tiesiskuma principu, kā arī tiesiskās paļāvības principu, pieņemot lēmumu balstoties uz nepatiesiem faktiem, kā arī lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.092/20 nav noformēts atbilstoši LAPL 67.panta prasībām. Pieņemot lēmumu ir vērtētas tikai /pers. H/ sniegtās liecības, un nav pēc būtības izvērtēti visi lietas apstākļi, kurus sūdzības iesniedzējs pamato ar sekojošo: 2015.gada 27.aprīlī /pers. A/ ieradās restorānā "Deviņi", kas atrodas pēc adreses: /adrese A/, kopā ar savu meitu /pers. H/. /pers. H/ pārmeta tēvam, ka tas nepalīdz viņai finansiāli, kaut gan gandrīz 5 mēnešus pēc mātes lūguma nebija ar viņu komunicējusi un tēva finansiālais stāvoklis bija tāds, ka šāda palīdzība nebija iespējama. /pers. H/ apvainojās un gribēja iet prom pieceļoties no galda, bet sūdzības iesniedzējs nostājās viņai priekšā un neļāva viņai iet prom, satverot viņu aiz abām rokām un lūdzot, lai viņa neiet prom, bet pabeidz sarunu līdz galam, taču /pers. H/ gribēja izrauties no sūdzības iesniedzēja satvēriena un pieliecās ar galvu tuvāk rokām iztaisnojot muguru un kliedzot, ka viņu sit, pēc kā sūdzības iesniedzējs viņu stingri apsēdināja krēslā un paskaidroja, ka, lai viņa beidz tā uzvesties, jo šī ir sabiedriska vieta. Sūdzības iesniedzējs sacīja, ka, ja viņa tā turpinās uzvesties, tad lai pati samaksā par savām pusdienām. Uz to atbildot viņa teica - labi un izskrēja no restorāna ārā. Konfliktu, kas bija noticis starp /pers. H/ un /pers. A/ redzēja otra sūdzības iesniedzēja meita /pers. I/, taču viņas paskaidrojumi netika pievienoti šajā lietā. Sūdzības iesniedzējs nekādus apzinātus tīšus miesas bojājumus /pers. H/ nav izdarījis, bet ir tikai satvēris viņu aiz rokām un mēģinājis apsēdināt viņu dīvānā. Ja arī /pers. H/ ir guvusi kādas traumas, tad tās nav bijušas sūdzības iesniedzēja ietekmē, bet pati strauji kustoties un skrienot uz izeju, iespējams, ka gar kaut ko ir pieskārusies un guvusi nobrāzumus vai sasitumus, bet tās nav gūtas /pers. A/ kontakta ietekmē, bez tam absurds ir apgalvojums kā tas ir norādīts Lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā Nr.092/20 **- tīši.** Līdz ar ko lietvedība atbilstoši administratīvā pārkāpuma kodeksa 239.panta pirmajam punktam ir jāizbeidz, jo tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz to, ka 2015.gada 5.jūnijā izskatot administratīvā pārkāpuma lietu tika vērtētas tikai /pers. H/ liecības, taču notikumu arī redzēja trešā persona -/pers. I/, kuras liecības nav uzklausītas. Ja arī sūdzības iesniedzēja rīcība satverot meitu aiz rokām to nomierinot no publiska skandāla uzsākšanas ir traktējams, kā administratīvs pārkāpums, tad tas viennozīmīgi nevar būt tīšs, bet maznozīmīgs un Administratīvā pārkāpuma kodeksa 21.pants paredz iespēju izbeigt uzsākto administratīvo lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt pilnībā VP RRP KPP priekšnieka p.i. /pers. C/ 2015.gada 26.augusta lēmumu Nr.1722 un izbeigt administratīvo lietvedību.

Motīvu daļa

1. Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus, atzīst, ka VP RRP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. C/ 2016.gada 18.augusta lēmums Nr.1722 ir pamatots un tādēļ atstājams negrozīts.
2. LAPK 167.^{2}panta pirmajā daļā noteikts, ka par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu — uzliek naudas sodu no divsimt desmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*. Savukārt saskaņā ar minētā panta otro daļu par šā panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas vai ja tas izdarīts pret personu, ar kuru pārkāpējs ir pirmajā vai otrajā radniecības pakāpē, vai pret laulāto vai bijušo laulāto, vai pret personu, ar kuru pārkāpējs ir vai ir bijis nereģistrētās laulāto attiecībās, vai pret personu, ar kuru pārkāpējam ir kopīga (nedalīta) saimniecība, — uzliek naudas sodu no četrsimt trīsdesmit līdz septiņsimt *euro*.
3. LAPK 289.^{13}pantā noteikts, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, atzīst, ka VP RRP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. C/ 2016.gada 18.augusta lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai.

4. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka iestāde pieņēmusi lēmumu, balstoties uz nepatiesiem faktiem.

5. LAPK 237.pantā noteikts, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

LAPK 244.pantā norādīts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa, pārbaudot pārsūdzēto lēmumu, konstatē, ka iestāde, izskatot sūdzību par 18.06.2015. VP RRP Rīgas Ziemeļu iecirkņa KPN inspektora A.Tuča lēmumu, lēmumā iekļāvusi izvērtējumu Eksperta atzinumam Nr.13-1286, /pers. H/ 27.04.2015. iesnieguma protokolam, 27.04.2015. VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 7.rotas kārtībnieka O.Kaugara ziņojumam, 19.05.2015. VP RRP Rīgas Ziemeļu iecirkņa KPN inspektora A.Tuča ziņojumam, kā arī 13.05.2015. /pers. A/ paskaidrojumiem.

Secināms, ka iestāde, pieņemot lēmumu, ir ņēmusi vērā lietā esošos pierādījumus un novērtējusi tos pēc savas iekšējās pārliecības, saskaņā ar LAPK 244.pantu. Tiesa uzskata, ka iestāde vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētījusi lietas apstākļus un devusi tiem pareizu vērtējumu.

6. Sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar LAPK 21.pantu izdarītais administratīvais pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu un sūdzības iesniedzējs būtu atbrīvojams no administratīvās atbildības.

7. LAPK 21.panta pirmajā daļā noteikts, ka ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

LAPK 243.panta septītajā daļā noteikts, ka maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanas gadījumā miesas bojājuma smaguma un rakstura noteikšanai tiesu medicīnas eksperta atzinums ir obligāts.

No lietas materiālos esošā 2015.gada 18.aprīļa Eksperta atzinuma Nr.13-1286 (Dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) izriet, ka /pers. H/ tika konstatēti šādi miesas bojājumi - sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu, ādas skramba kreisās auss gliemežnīcas vidū. Asinsizplūdums varēja rasties cieta, trula priekšmeta iedarbības rezultātā, ādas skramba varēja rasties priekšmeta ar relatīvi asu malu iedarbības rezultātā 2015.gada 27.aprīlī. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

No /pers. H/ 2015.gada 27.aprīļa Iesnieguma protokola izriet, ka viņa ar tēvu sūdzības iesniedzēju satikās restorānā "Deviņi". /pers. H/ norāda, ka tad, kad sūdzības iesniedzējam uznāca dusmas pēc sarunas, viņš /pers. H/ ar kulaku iesita pa sejas labo vaigu, pagrūda gar palodzi savainojot kreiso ausi un lauza /pers. H/ aiz muguras labo roku.

Izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs nodarīja savai meitai maznozīmīgus miesas bojājumus un minētais pārkāpums nevar tikt atzīts par maznozīmīgu LAPK 21.panta pirmās daļas izpratnē.

8. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nekādus tīšus miesas bojājumus /pers. H/ viņš nav izdarījis. Tiesa konstatē, ka /pers. H/ 2015.gada 27.aprīļa Iesnieguma protokolā norādītie apstākļi norāda uz to, ka /pers. A/ miesas bojājumus /pers. H/ ir nodarījis ar nodomu, jo sitot personai ar kulaku pa seju un pagrūdot personu, /pers. A/ apzinājies savas darbības kaitīgumu, paredzējis nodarījuma kaitīgās sekas un vēlējies to iestāšanos.

9. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ liecības vērtējamas kā sniegtas nolūkā izvairīties no likumā paredzētās administratīvās atbildības un realizējot izraudzīto aizstāvības pozīciju.

10. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ savā sūdzībā nepamatoti atsaucies uz Administratīvā procesa likuma tiesību normām, jo šajā konkrētajā gadījumā ir piemērojamas Latvijas APK tiesību normas.

11. Rezumējot teikto, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 287.pantu, tiesa

nosprieda

VP RRP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. C/ 2016.gada 18.augusta lēmumu Nr.1722 atstāt negrozītu un /pers. A/ sūdzību par minēto lēmumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis V.Prudņikovs